

vanskeligt ved at faa en fyldestgørende Uddannelse. Det koster meget i disse Tider, naar man vil søge Kursus i en fremmed By et Aars Tid; man maa regne med 2—3 000 Kr. Derfor har man nu flere Steder benyttet den Form, at de paagældende Handelslærlinge søger ind til en Handelsskole og faar Undervisning dér en Gang om Ugen. Nu har man fra Ministeriets Side foreslaaet, at der skal bevilges 8 000 Kr. til disse Rejser, og jeg takker derfor. Men jeg tror, at der vil blive Tale om et saa stort Antal Lærlinge, at dette Beløb ikke vil være tilstrækkeligt. Jeg haaber derfor, da dette Beløb ogsaa kun er anslaaet kalkulatorisk, at man vil gaa til at yde disse unge Mennesker en virkelig Støtte, for at de kan faa den paakrævede Undervisning.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Forholdene ved Thyborøn. Ærede Medlemmer vil erindre, at der i 1914 ved Lov af 29. Maj blev truffet Foranstaltninger for at fremme Besejlingsforholdene ved Thyborøn, en Lov, der gik ud paa, at der skulde bygges en Mole ved den nordre Tange, at der skulde lægges en mindre Fiskerihavn, og endelig, at der skulde ske en Uddybning af Fjordgrundene. En Forbedring af Besejlingsforholdene ved Thyborøn tager for det første Sigte paa at skabe et Støttepunkt for Fiskeriet. Nu har Forholdene desværre været saadan i det sidste Aarstid, ja endnu længere tilbage, at dette Erhverv har haft trænge Kaar. Dette har været omtalt af tidligere Talere, og jeg ser, at Dansk Fiskeriforening har rettet en Henvendelse til Ministeriet om at søge at gøre noget, navnlig for, at Produktionsomkostningerne kan blive bragt ned.

Jeg vil bede Ministeriet tage denne Henstilling under velvillig Overvejelse, men vil dog overfor en foregaaende æret Taler have Lov til at hævde, at det nuværende Ministerium har vist sig lydhørt overfor de Krav, som er kommet fra den Side. Efter at den gamle Lov om Hjælp til arbejdsløse Fiskere var udløbet, var der næsten i et Aar ingen Lov paa dette Omraade, og Fiskerne henvendte sig Gang paa Gang forgæves til det tidligere Ministerium. Men saa snart Venstres Regering kom, fremsatte den et Forslag, som Dansk Fiskeriforening akkviescerede ved, saaledes at vi nu har en Lov, der kan yde den fornødne Hjælp. Ligeledes vil jeg minde om, at den foregaaende Regering nægtede at yde Fiskeriforeningen et Beløb til Laan til Anskaffelse af Produktionsmidler, medens den nuværende Regering straks stillede ½ Mill. Kr.

til Disposition til Indkøb af Produktionsmidler.

Ærede Medlemmer vil maaske mene, at de Udgiftsbeløb, der Aar efter Aar findes paa Budgettet til Arbejder paa Jyllands Vestkyst og navnlig ved Thyborøn, er store, og jeg ved, at man i sin Tid, da den Lov, jeg nys nævnte, blev gennemført, fra forskellig Side nærede Tvivl om, at der kunde opnaas den tilsigtede Virkning. Jeg maa dertil sige, at det har vist sig, at man i Thyborøn har kunnet faa et udmærket Støttepunkt for Fiskeriet; men det videregaaende Formaal med de Arbejder, der dér skulde gøres, viser sig nu ogsaa at kunne ske Fyldest. Det var nemlig ikke alene Meningen at skabe naturlige Betingelser for Fiskeriet, men man haabede ogsaa at kunne skaffe saadanne Dybdeforhold i Thyborøn Kanalen og Fjordgrundene, at denne Kanal i større Udstrækning end tidligere kunde benyttes til Trafik. Man vil forstaa, at det er af den største Betydning for alle vestlige Limfjordsbyer, om man kunde naa til saadanne Forhold her, at ogsaa Handelsskibe kunde gaa den Vej ind i Stedet for at skulle Hals ind.

Jeg vil gerne her nævne et enkelt Eksempel, som viser, hvilken Nytte Thyborøn Arbejderne allerede har gjort, uagtet de ikke er fuldførte. Jeg vil takke den højtærede Trafikminister for, at der nu er sat Fart paa Arbejdet, saaledes at der er bygget 525 Meter af den Mole, som skulde være 700 Meter lang. Det har vist sig, at Vanddybden ude paa Revlen allerede er steget fra 2,8 til 4,7 Meter, en ret betydelig Vanddybde, saa at selv Skibe, der ikke er ganske smaa, nu kan passere. Det, jeg gerne vil oplyse om her, er følgende. Den 5. September blæste en meget stærk vestlig Storm. Ved denne Lejlighed var der et stort Skib, en Fuldrigger „Manicia“, der stod paa at skulle strande paa Jyllands Vestkyst. Det saa ud, som om det var umuligt at redde Skibet, og som om det maatte strande ud for Bovbjerg; men det lykkedes Kaptajnen at føre Skibet stadig op langs Kysten, og til sidst naaede det indenfor Thyborøn Høfde Nr. 59. Dette Skib, „Manicia“, der havde en Besætning af 21 Mand og en Værdi af 1,7 Mill. Kr., lykkedes det at redde, netop fordi Skibet kunde komme ind i Ly af Thyborøn Høfderne. Det var givet, at baade Skib og Besætning maatte være gaaet til Grunde, hvis det var strandet paa den aabne Kyst; thi det var en saadan Storm, at det havde været ganske umuligt at redde Skibet eller at faa Red-